

Maša v spomin na zaplaninskega župnika + Jožefa Geohelija

(22. nedelja med letom B)

Vranje pečine, 1. 9. 2024

5 Mz 4,1-2.6-8

Jak 1,17-18.21b-22.27

Mr 7,1-8.14-15.21-23

Vsako leto se tukaj na Vranjih pečinah s sv. mašo spominjamo mučeniške smrti zaplaninskega župnika Jožefa Geohelija, ki je prav na tem mestu s svojo krvjo potrdil svojo popolno predanost Bogu. Skupaj z njim se spominjamo še mnogih drugih žrtev iz bližnje in daljne okolice, ki so v vrtincu druge svetovne vojne in komunistične revolucije izgubili svoje življenje.

Vseh teh dogodkov se spominjamo, ker vemo, kako zelo so zaznamovali življenje takratnih ljudi. Hkrati pa se zavedamo, da tudi danes močno vplivajo na nas same. Spominjati se namreč ne pomeni zgolj obujati spomin na dogodke, ki so že minili, ampak pomeni, da zmoremo v njih prepoznavati, kako tudi danes vplivajo na nas. Prav zgodovina naš sedanji trenutek postavi v pravi kontekst, zgodovina nas preko preteklih dogodkov opozarja na nevarnosti sedanjega časa.

Tudi naša vera je utemeljena na spominjanju. Prav pri vsaki sv. maši se spominjamo velikih Božjih del, ki jih je Bog že storil za nas, še posebej močno pa nas nagovarja evangelij, ki nam govori o življenju Božjega Sina Jezusa na tem našem svetu. Vendar tudi pri teh dogodkih ni dovolj, da ostanemo le pri spominjanju. Če se ukvarjamo le z zunanostjo, smo podobni farizejem in pismoukom, ki po Jezusovih besedah iz današnjega evangelija častijo Boga z ustnicami, njihovo srce pa je daleč od njega (Mr 7,6).

Vsako spominjanje je tako usmerjeno v sedanost in prihodnost. Spominjanje nas na podlagi preteklih dogodkov želi obvarovati pred sedanjimi napačnimi odločitvami in nam pomagati, da bi bila prihodnost na osnovi teh izkušenj boljša. Po drugi strani pa nam spominjanje vseh lepih in prijetnih dogodkov vedno znova da novo notranjo moč in pogum, da zmoremo premagati različne ovire, s katerimi se soočamo v sedanosti. Zato se nikakor ne moremo strinjati, da je potrebno pozabiti na preteklost in živeti le iz sedanosti. To prepričanje namreč temelji preprosto na tem, da ne želimo sprejeti preteklosti takšne kot je, da se z njo ne želimo soočiti, hkrati pa da nam s tem tudi ni potrebno prevzeti odgovornosti za pretekla dejanja.

Ker se kot država in družba še vedno nismo soočili s svojo preteklostjo ter jo iskreno in pošteno raziskali, nas dogodki izpred dobrih 80-ih let še naprej vznemirjajo in delijo. Danes vemo, da za naš slovenski narod ni bila toliko pogubna okupacija našega ozemlja s strani različnih okupatorjev, kot revolucija, s katero so komunisti prevzeli oblast. Za prevzem oblasti

namreč niso izbirali sredstev, ampak so preprosto odstranili vsakega, za katerega so slutili, da bi lahko nasprotoval ali vsaj oviral uveljavitev njihovega cilja, to je vzpostavitev komunistične oblasti pod izključnim vodstvom komunistov.

Ko sprejmemo, da so njihovi današnji ponosni nasledniki, ki v javnosti sicer tako radi zagovarjajo strpnost, enakost in nenasilje, pravzaprav neposredni dediči vseh teh, ki so prišli na oblast z umori, mučenji in ustrahovanji nedolžnih, takrat tudi današnje družbene razmere vidimo v povsem drugačni luči. S poznavanjem preteklosti se namreč v sedanosti ne damo tako hitro zapeljati všečnim besedam in drugim obljubam.

Zato je prav, da smo se danes že 25-ič zbrali pri tej spominski sv. maši tukaj na Vranjih pečinah, da obudimo spomin na župnika Jožefa Geohelija. Danes se tako znova spominjamo vsega njegovega življenja, predvsem pa njegovega plodovitega duhovniškega dela v zaplaninski župniji. Kot je ob njegovem pogrebu 2. 12. 1942 dejal vrhniški dekan Janez Burnik, si je Jožef Geoheli kot župnik na Zaplani prizadeval prenavljati duše svojih faranov, da bi vse prenovil v Kristusu in za Kristusa. Župnik Geoheli je tako želel, da bi ljudje, ki so mu bili zaupani, oblikovali in preoblikovali svoje življenje po Jezusu samem. Najprej pa si je sam srčno prizadeval, da bi Jezusov zgled vodil vse njegove besede in dejanja, zato je tudi v času vojne storil vse, da bi svoje farane, kolikor je bilo mogoče, obvaroval pred mnogimi nevarnostmi. Predvsem pa kot pravi pastir ni zapustil svoje črede, ko je prišla stiska in preganjanje, ampak je vsem dal zgled pogumne zvestobe Bogu in ljudem do konca.

Naj bo zato zgled njegovega življenja in smrti vedno živo prisoten v nas samih in naj tudi nas danes nagovarja ter spodbuja k prizadevanju za dobro in k zvestobi Bogu. Naj nam njegovo trpljenje in smrt pomagata, da bomo v današnjem času mogli razločevati, kaj je prav in kaj ne, ter da bomo sprejemali takšne odločitve, da bo med nami prevladovala resnica in ne laž, dobro in ne zlo. Hkrati pa naj bo župnik Jožef Geoheli trden temelj naše zaplaninske župnije in vere nas vseh, da se ne bomo bali ostati zvesti Bogu tudi takrat, ko je vera zaničevana in preganjana.